

Del micròfon a la rajola

Julio Iglesias,
a diferència
del seu fill Enrique,
no té en la música
la seua principal
font de riquesa.
Ni en la publicitat.
La construcció
d'habitatges turístics
a la costa Blanca
s'ha convertit en la
seua obsessió, en una
manera fàcil d'afegir
zeros al compte corrent.
Gràcies al seu amic
Eduardo Zaplana,
arrasa el territori.

La vida no continua igual per als veïns de Benigembla. Julio Iglesias, el cantant que triomfà als seixanta prop d'allí, al festival de la cançó de Benidorm, ha dirigit cap a les poblacions de l'interior de la Marina Alta els seus negocis immobiliaris. L'artista, doncs, no solament passa el seu temps a l'escenari sinó que també l'aprofita per dedicar-se a la bastida en una de les zones de major valor paisatgístic de les comarques del sud del País Valencià. I, sempre, amb inversions clarament profitoses. La seua darrera operació urbanística a les comarques d'Alacant s'ha canalitzat mitjançant la societat Coll de Rates, SA, una propietat mercantil del Grupo Ballester –un dels més importants del sector i especialitzat en l'habitatge turístic–, l'administrador de la qual és el cantant gallec, segons apareix al registre mercantil.

La societat signà fa tres mesos un conveni amb l'Ajuntament d'aquesta petita localitat de la Marina Alta en unes condicions bastant avantatjoses. La societat cedirà al municipi 6 milions de metres quadrats amb un valor relatiu: no eren urbanitzables i figuraven com a sòl protegit. A canvi, el consistori haurà de requalificar un altre milió de metres quadrats, però en el qual Julio Iglesias i els seus socis podran construir 1.000 habitatges. La creació d'un camp de golf quedava descartada, però només transitòriament. Per dur l'operació endavant, un ajuntament menut, com aquest, es veia obligat a redactar un nou pla d'ordenació urbana.

Però el negoci ha trepitjat amb una dura pedra. El projecte ha tingut un rebuig gai-

rebé absolut dels veïns. Tot i que, almenys fins fa un mes, no l'havia tingut dels representants municipals. Aquests havien donat el seu vistiplau al pla urbanístic, amb procediment d'urgència. De fet, populars i socialistes, els dos partits que tenen representació a l'Ajuntament (quatre i tres regidors, respectivament), sumaren forces per garantir la legalitat de l'operació al plenari celebrat el passat mes de novembre. Només dos regidors mostraren els seus dubtes, això sí, de manera diferent. El regidor del PP i responsable d'Urbanisme, Juan Felipe Pérez, optà per l'abstenció, i la socialista Francisca Monsonís ni tan sols va acudir a la sessió.

La decisió dels polítics no ha agradat gens ni mica als prop de 500 habitants de la població. Prop de seixanta decidiren anar a la sessió plenària del passat mes de gener. Volien respostes i conèixer l'acord municipal. Enmig d'una forta tensió, els assistents van acabar demanant la dimissió de l'alcalde, el popular Aurelio Llinares –que s'estrena en el càrrec aquesta legislatura–, després d'escoltar la lectura del conveni de boca del secretari de l'Ajuntament. Fins a aquest moment, molts dels veïns dubtaven que l'alcalde haguera accedit a requalificar els terrenys a canvi d'un sòl que està protegit i que, per tant, té un valor mínim. Al plenari es va conèixer, a més, que la firma promotora abonarà 900.000 euros al consistori per iniciar la urbanització de la zona, 348.000 dels quals, corresponents a un primer termini, ja es van traspasar a les arques municipals. Una compensació mínima per uns beneficis assegurats –i milionaris.

Benigembla, vist des de la carretera que va cap a la vall d'Ebo. Un poble que no arriba als 500 habitants passaria a tenir-ne més de 3 milers si progressa el projecte. Julio Iglesias va visitar la zona on dues ocasions, sempre d'incògnit, conscient que el litoral està saturat i que calen alternatives.

Ara bé, l'operació urbanística d'aquesta zona no s'ha planejat de la nit al dia. Julio Iglesias i els seus socis, mitjançant la mercantil Coll de Rates, SA, han acumulat terreny i més terreny per poder dur endavant els seus negocis. De fet, la societat és propietària de 9 milions de metres quadrats no urbanitzables a la zona. 6 d'aquests s'ubiquen a la serra de Benigembla i 3, al terme municipal de Parcent. Antigament, la finca, denominada Bona Terra, era propietat del comte de Parcent. Als anys setanta, però, va canviar de mans. Va ser aleshores quan l'empresa Coll de Rates, SA –formada per capital alemany, australià i espanyol– va adquirir la propietat que el 2003 va acabar passant a mans del Grup Ballester, al qual tot seguit s'afegí com a conseller Julio Iglesias.

La finca es troba per damunt dels 450 metres sobre el nivell del mar i en un lloc amb un enorme valor paisatgístic. Aquesta situació és la que obliga, precisament, que el terreny estiga protegit i que no siga urbanitzable. Així ho estableixen, a més, les normes urbanístiques subsidiàries del municipi que daten dels primers anys de la dècada dels noranta. La futura

urbanització de 1.500 habitatges –destinats sobretot a immigrants escandinaus– no agrada gens a un poble acostumat a la tranquil·litat, i menys encara si es té en compte que s'ha lligat a través d'un conveni rubricat amb un cert ocultisme que ha derivat, fins i tot, en una crisi política al consistori. Tanmateix, l'alcalde esquivarà tota tempesta, sembla disposat a mantenir el càrrec com siga. La resposta del poble i la reprovació de la direcció del PSPV-PSOE –el PP no n'ha dit ni mitja– als seus regidors ha fet canviar d'opinió als membres del consistori. Potser ara s'han adonat que els 800 llocs de treball per als veïns (no arriben a mig miler, amb una edat mitjana elevada) eren un miratge. Les altres aportacions de Ballester al poble eren cinc hotels de luxe i, fins i tot, la possible construcció d'un camp de golf.

El clima de rebuig ha arribat a tal punt que l'alcalde va convocar un plenari el passat divendres 18 de febrer per fer marxa enrere i revocar el conveni. Amb un ambient tens, la corporació va encarregar un estudi jurídic i tècnic del conveni per revisar-lo. Els veïns han alçat la veu per exigir que la mercantil no pot anar contra

la voluntat de tot un poble. A més a més, alguns regidors han començat a mostrar el seu malestar. Per exemple, el responsable de Sanitat i Medi Ambient, Joan Perles (del PP), està disposat a escoltar la veu dels veïns: "Si el terreny que es pretenia requalificar fóra de l'Ajuntament, tot seria diferent. Però pertany a propietaris particulars i ningú no vol aquesta operació. Tots tenim alguna fanecada allí i no volem vendre." El regidor està indignat i reconeix que es va equivocar en votar sí al conveni: "Ara ho tinc tot més clar i no em pareix bé." La seua posició, com la de responsable d'Urbanisme, s'allunya de la de l'alcalde i la regidora de Cultura, María Consuelo Taverner. De fet, Perles assenyala que no els van avisar per acudir a dues reunions recents, una del grup municipal i una altra a Gandia (Safor) en la qual dos regidors del PP i un del PSOE van mantenir una entrevista amb un gabinet d'advocats. El que està clar és que l'Ajuntament de Benigembla començarà a cobrar aviat part dels 900.000 euros que ha de pagar la societat que administra Julio Iglesias.

Després del plenari del 18 de febrer, el consistori ha decidit que els 348.000 eu-

ros rebuts prenguen el camí de tornada. El reemborsament d'aquesta quantitat, però, no és cap garantia, i és que amb unes compensacions mínimes el grup immobiliari Ballester encara tindria preferència per exercir d'agent urbanitzador en el programa d'actuació integrada (PAI).

Difícil marxa enrere. A l'Ajuntament de Benigembla no li eixirà gratuït resoldre aquesta situació, tot i que l'alcalde ha comentat que el retorn dels diners pagats a compte resol el problema. De fet, en la reunió prevista per al passat dimecres 23 de febrer amb la promotora, després de revocar el conveni, els representants de la mercantil Coll de Rates, SA, ni tan sols no es van presentar per mirar d'arribar a un acord definitiu. Sí que ho van fer, en canvi, el dimecres de la setmana passada, 9 de març. Amb els diners novament a la butxaca de la promotora, el tarannà de Ballester és més dialogant, conscient que només així podran tombar les reticències del poble. El compàs d'espera en què ha entrat ara la negociació s'entén, així, com un intent de gelar els ànims dels veïns a la recerca d'un acord entre tots.

Expansió interior. Les inversions de Julio Iglesias i els seus socis a Benigembla no són més que la mostra de la pressió urbanística que estan patint la major part dels municipis de l'interior de les comarques d'Alacant. Sense plans urbanístics que ordenen el seu creixement –fins ara han funcionat amb normes de caràcter puntual–, els promotors han centrat els seus objectius en la construcció d'urbanitzacions que multiplicaran els habitants de poblacions, fins ara, menudes.

Municipis de menys de 500 habitants s'han vist obligats, fins i tot, a buscar solucions conjuntes, com ara la contractació de personal especialitzat per poder treballar en plans d'ordenació amb els quals puguem frenar un creixement descontrolat. Fa uns dies, per exemple, la Generalitat donava el vistiplau al PGOU de Guadalest, una localitat de la Marina Baixa amb poc més d'un centenar d'habitants però que té ofertes per construir urbanitzacions en una bona part del seu terme municipal. El mal s'escampa.

A. V. Santamaría

La pau que es respira als carrers de Benigembla és enorme. Gran part de la població és d'edat avançada, ja hi ha alguns estrangers, però la urbanització prevista ho capgiraria tot.

**Edicions del País Valencià, SA
necessita:**

**COMERCIAL per a l'àrea del PRINCIPAT
imprescindible vehicle propi**

sou + comissions + s.s.

ELTEMPS

enviar currículum a:

EDICIONS DEL PAÍS VALENCIÀ
Av. Baró de Càrcer, 37, 1er, 1a
46001 · VALÈNCIA

o bé per correu electrònic a:

publicitat@eltemps.net
ref: S.M.